

overlegent. Men det er det slet ikke. Vore organiserede Arbejdere have i Virkeligheden her taget et Tag, der langt overgaar, hvad de engelske Arbejdere have gjort. Naar de have kunnet gøre det paa bar Bund og uden nogen Støtte fra Stat eller Kommune, ligger deri, synes jeg, den bedste Garanti for, at naar det offentlige nu træder til og støtter deres Bestræbelser, ville vi faa en yderligere Udvikling deraf. De, der allerede have begyndt, ville ikke ligge paa den lade Side. De ville sige: Nu vide vi, hvad vi have, og de tage saa ikke Statsstøtten som Appelsinen i Turbanen, men de ville yderligere udvikle og fæstne det, de paa egen Haand have skabt, saa der kommer noget fuldkommen godt og mønsterværdigt ud deraf.

Men det er kun de allerfærreste, der have kunnet magte denne Opgave. Der er langt flere, der ikke selv ville kunne magte det. Saaledes de kvindelige Haandarbejdere og Arbejdsmændene. Disse og forskellige andre Fag ville aldrig nogen Sinde kunne magte det, uden det offentlige træder til og det i ret stort Omfang. Og ikke alene vil Statshjælpen være nødvendig, men ogsaa Kommnehjælpen vil i høj Grad tiltrænges for at faa Forsikringskasser oprettede for disse uheldigt stillede Arbejdere. Men naar vi saaledes skulle give en Spore for de Fag, der allerede have begyndt ved egen Hjælp at løse Opgaven, til at udvikle og fæstne det begyndte Værk, og give en Spore for de Fag, der ikke ved egen Hjælp kunne løse Opgaven, til at tage fat paa den og overvinde de store Betænkeligheder, der for disse Fag, det maa erkendes, stille sig i Vejen, saa maa de have noget sikkert og fast at regne paa. Derfor har det for os i Kommissionen gennemgaaende været et Hensyn, at der skulde være et absolut fast Grundlag, og derfor have vi afvist Tanken om at lade Statsbidraget være afhængigt af Kommunebidraget, saaledes at der ikke blev noget fuldkommen sikkert at paaregne for de Fag, der ville danne en Forsikringsforening. En Kommune kunde maaske bevilge Bidrag det ene Aar og nægte det andet, adskillige Kommuner vilde maaske ikke yde noget til Sagen, det hele blev da et vaklende og svævende Grundlag, som der ikke lod sig bygge noget bestemt paa. Men det, vi vilde have, var, at Faget skal kunne sige: Naar vore Medlemmer ville ofre saa og saa mange Kroner om Aaret i Kontingent, saa vide vi, at Staten giver saa og saa meget til. Hvad saa Kommunen vil give oven i Købet, ja, det kan der foreløbig ikke

bygges paa, men vi have ment, at med et Stats-tilskud af $\frac{1}{3}$ — vi vare for Resten ikke saa faa, som ikke havde noget imod at sætte det af det offentlige sikrede Tilskud højere op, — vilde der i hvert Tilfælde være tilvebragt et Grundlag saa sikkert, at alle Fag vilde kunne tage Opgaven op og prøve paa at løse den. Naar saa Kommunerne efterhaanden træde til, er der intet i Vejen for, at deres Støtte efterhaanden kan antage saa fast en Karakter, at Kommunebidragene kunne regnes med som Grundlag for Præmiernes Fastsættelse, og at derved Forsikringen yderligere kan blive fæstnet og sikret. Foreløbig tror jeg ikke, Kommunebidragene ville faa anden Betydning end at lette Byrden ved Bidragenes Ydelse for en Del Medlemmer, og saa den Betydning, som jeg anser for nok saa stor, at skabe en Reservefond for Kassen. Dertil tror jeg, det vil være klogest og mest forudseende foreløbig at benytte Kommunebidraget, at skabe et saadant Rygstød, som Forsikringskasserne i denne ganske uprøvede Forsikringsgren fremfor alt trænger til, og som for øvrigt er nødvendigt for al Forsikringsvirksomhed. Det er disse Hensyn, der have bevæget os til at skyde Statsstøtten saa meget i Forgrunden. Ellers hører jeg til dem, som mene, at hvis ikke dette afgørende Hensyn var, vilde det i øvrigt være nok saa naturligt at lade Kommunerne gaa i Spidsen i denne Sag, idet det er klart, at man gennem Arbejdsløshedsforsikringen tager en ret betydelig Byrde fra Kommunen og højst uligeligt, idet Lettelsen for de Kommuner, hvor der drives mest Industri, og Arbejdsløsheden som Følge deraf er stærkest, er saa meget mere betydelig end for mange andre.

Men dette har ikke kunnet overvinde det andet Hensyn, at give et Grundlag, som var solidt nok til, at Præmien forsikringsteknisk sikkert kunde fastsættes, og som var solidt nok til at faa de Fag, der staa tvivlende og vaklende overfor Opgaven, til at sætte ind og prøve paa at løse den. Jeg kan meget vel se, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) sagde, at det ikke er nogen mønsterværdig Formulering, vi have givet Bestemmelsen om Kommunebidraget. Vi have imidlertid tumlet meget med det, og jeg tvivler stærkt paa, at det vil være saa let at finde en bedre Formulering. Jeg kan godt se, at Formuleringen aabner forskellige Veje for Misligheder, som jeg dog tror ligge mere i Teorien end i Praksis. Det er ganske vist, at idet man giver baade Forsørgelses- og Opholdskom-